

Pranešimas apie tyrimo procedūros dėl kliūčių prekybai, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 3286/94, susidedančių iš Indijos taikomų priemonių ir veiksmų, darančių įtaką prekybai vynais ir spiritiniais gėrimais, inicijavimą.

(2005/C 228/03)

2005 m. liepos 20 d. Komisija gavo skundą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 3286/94⁽¹⁾ (toliau — Reglamentas) 4 straipsnį.

1. Skundo pateikėjai

Skundą pateikė CEEV (*Comité européen des entreprises vins*) kartu su CEPS (*Confédération européenne des producteurs de spiritueux/The European Spirits Organisation*).

CEPS yra Europos Sąjungos spiritinių gėrimų gamintojams atstovaujanti organizacija. 38 nacionalinės asociacijos, atstovaujantios 21 ES valstybės narės pramonei, yra CEPS narė. CEEV yra EB valstybių narių nacionalinėms prekybos asociacijoms atstovaujanti organizacija ES, kuri atstovauja vynų, aromatizuotų vynų, putojančių vynų, likerinių vynų ir kitų vynuoginių produktų pramonę ir (arba) prekybą. 12 valstybių narių ir Šveicarijos asociacijos yra CEEV narės.

CEEV ir CEPS yra asociacijos, veikiančios vienos ar daugiau Bendrijos įmonių vardu, kaip numatyta Reglamento 4 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 6 dalyje.

2. Prekė

ES prekės, kurioms poveikį daro Indijos priemonės, yra vynai, vermutai, aromatizuoti vynai ir spiritiniai gėrimai, klasifikuojami SS 2204, 2205, 2206 ir 2208 pozicijose. Jie apima neputojančius ir putojančius vynus, vermutus ir kitus spirituotus vynus, pavyzdžiui, portveiną ir cheresą, bei spiritinius gėrimus, distilijuojamus iš žemės ūkio kilmės žaliavų, pavyzdžiui, bren-džiai ir vyno spiritai, viskiai, džinas, degtinė, romas ir likeriai.

Tačiau tyrimas, kurį Komisija pradeda, taip pat gali apimti ir kitus produktus, ypač tuos, apie kuriuos suinteresuotosios šalys praneš per toliau nurodytus terminus (žr. 8 skyrių) ir nurodys, kad jiems poveikį darė tariami veiksmai.

⁽¹⁾ 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti tarptautinėmis prekybos taisyklėmis, ypač sudarytomis globojant Pasaulio prekybos organizacijai (PPO), suteiktų Bendrijos teisių įgyvendinimą (OL L 349, 1994 12 31, p. 71). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 356/95 (OL L 41, 1995 2 23, p. 3).

3. Objektas

Skunde didžiausias dėmesys skiriamas trims atskiriems Indijos teisinio režimo, taikomo importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams, aspektams:

(a) papildomas muitas

Pagal Indijos įstatymus 26 Indijos valstijų vyriausybės turi teisę taikyti akcizus alkoholiniams gėrimams. Akcizai iš esmės yra taikomi tik Indijoje apdorotiems produktams. Dėl šios priežasties akcizai iš esmės nėra taikomi išpilstytiems vynams ir spiritiniams gėrimams. Apmokestinama (26 Indijos valstijų vyriausybės taikomi tarifai smarkiai skiriasi) yra tik vietos produkcija ir importuojami nesusupa-kuoti produktai, kurie išpilstomi Indijoje.

Todėl pagal Muitų tarifo akto 3 skirsnį 2001 m. balandžio 1 d. pranešimu Nr. 37/2001 Indija, siekdama kompensuoti valstybės lygmeniu sumokėtus ar mokėtinus akcizus už vietos produkciją, įvedė federalinį papildomą muitą importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams. Pagal Muitų tarifo akto 3 skirsnį federalinis papildomas muitas turi būti lygiavertis akcizui, taikomam vietos produkcijai. Papildomas muitas nustatomas atsižvelgiant į *ad valorem* muitą ir jam taikomos skirtingos normos. Pagal 2003 m. kovo 1 d. munitinės pranešimą Nr. 32/2003 dabartinės papildomo muto normos, taikomos importuojamam vynu, yra trijų dydžių — 75 %, 50 % ir 20 % (atsižvelgiant į importo vertę), o spiritiniams gėrimams taikomos keturių dydžių normos — 150 %, 100 %, 50 % bei 25 % (taip pat atsižvelgiant į importo vertę).

(b) Valstijų akcizai ir mokesčiai

Kaip jau buvo aiškinta anksčiau, Indijos valstijos neturi teisės taikyti akcizus išpilstytiems vynams ir spiritiniams gėrimams. Tačiau skundo pateikėjai teigia, kad vis dėlto kai kurios valstijos prekybai importuotais vynais ir spiritiniais gėrimais taiko akcizus arba panašius mokesčius (pavadintus skirtingais pavadinimais ir skirtingų dydžių). Be to, pasak skundo pateikėjų, kai kurie iš šių mokesčių (akcizų ir kitų mokesčių) yra taikomi tik importuojamoms prekėms arba importuojamoms prekėms jie yra didesni nei vietos produkcijai.

(c) *Importo apribojimai, kuriuos taiko valstijos*

Skundo pateikėjai tvirtina, kad septynios Indijos valstijos importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams taiko *de facto* draudimo politiką.

4. Pareiškimai apie kliūtis prekybai

Skundo pateikėjai mano, kad 3 skyriuje aprašytos priemonės ir veiksmai sudaro kliūtis prekybai, kaip numatyta Reglamento 2 straipsnio 1 dalyje.

(a) *Papildomas muitas (PM)*

Visų pirma, skundo pateikėjai tvirtina, kad federalinis papildomas muitas turi būti laikomas importo muitu (arba kitokiu muitu ir rinkliava), kuris pažeidžia 1994 m. GATT II straipsnyje, siejant su Indijos tarifų sąrašu, nustatytus šios šalies išipareigojimus. Šiuo atžvilgiu skunde aiškinama, kad Indijos išipareigojimai PPO dėl tarifų ją ipareigoja vynams ir spiritiniams gėrimams taikyti ne didesnius kaip 150 % muitus ir privalomuosius mokėjimus. Visiems importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams yra taikomas 150 % (spiritiniams gėrimams) ir 100 % (vynams) pagrindinis muitas. Be šių normų, taikomas federalinis papildomas muitas. Taigi, kadangi federalinis papildomas muitas turi būti laikomas importo muitu (arba kitokiu muitu ar privalomuoju mokėjimu), bendra muito norma, taikoma visiems spiritiniams gėrimams ir vynams (išskyrus pačius brangiausius⁽¹⁾) viršija privalomą 150 % muito normą. Be to, skundo pateikėjai teigia, kad federalinis Papildomas muitas neturi būti laikomas „*lygiaverčiu vidaus mokesčiui*“, kaip apibrėžta II.2 straipsnio a punkte, ir todėl pagal šią nuostatą jo negalima pateisinti.

Antra, skundo pateikėjai tvirtina, kad dėl nustatyto federalinio papildomo muito importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams taikomas kur kas mažiau palankus režimas nei taikomas „panašioms“ (arba tiesiogiai konkuruojančioms arba pakeičiamoms) nacionalinės kilmės prekėms, tuo pažeidžiant 1994 m. GATT III.2 straipsnį. Dėl to skundo pateikėjai teigia, kad nors apskritai spiritiniams gėrimams valstijos ir netaiko akcizų, federalinio papildomo muito norma yra daug didesnė nei akcizo dydis, kuris daugelyje Indijos valstijų yra taikomas prekybai vietos produkcija. Be to, pasak skundo pateikėjų, importuojami vynai ir spiritiniai gėrimai per daug apmokestinami, jeigu federalinio PM normą ir kitus netiesioginius valstijų lygmeniu importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams taikomus mokes-

⁽¹⁾ T. y. vynai, importuojami CIF kaina, didesne nei 100 JAV dolerių už dėžę (12 butelių), kuriai taikomas mažiausias PM tarifas (20 % *ad valorem*).

čius palygintume su akcizų ir kitų valstijų lygmeniu vietos vynams ir spiritiniams gėrimams taikomų mokesčių dydžiu.

(b) *Valstijų akcizai ir mokesčiai*

Skundo pateikėjai teigia, kad nors Indijos valstijos ir neturi teisės importuojamiems išpilstytiems vynams ir spiritiniams gėrimams taikyti akcizų, kai kurios valstijos prekybai importuojamais vynais ir spiritiniais gėrimais vis dėlto taiko akcizus arba panašius mokesčius (pavadintus skirtingais pavadinimais ir skirtingų dydžių). Taigi tvirtinama, kad bent trylika Indijos valstijų taiko arba akcizus, arba kitus mokesčius, kurie gali būti laikomi alternatyviais pajamų gavimo iš importuojamų prekių šaltiniais, kadangi valstijos neturi teisės taikyti akcizų. Pasak skundo pateikėjų, kai kurie iš šių mokesčių (akcizų ir kitų mokesčių) arba taikomi tik importuojamoms prekėms, arba importuojamoms prekėms jie yra didesni nei vietos produkcijai, o tai prieštarauja 1994 m. GATT III.2 straipsniui.

(c) *Importo apribojimai, kuriuos taiko valstijos*

Skundo pateikėjai tvirtina, kad septynios Indijos valstijos importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams vykdo *de facto* draudimo politiką, o tai prieštarauja 1994 m. GATT III.4 arba XI.1 straipsnims.

Vadovaudamasi pateikta faktine informacija ir pateiktais įrodymais Komisija sutinka, kad skunde yra pakankamai *prima facie* įrodymų apie kliūčių prekybai, kaip apibrėžta Reglamento 2 straipsnio 1 dalyje, buvimą.

5. Pareiškimai apie kliūtis prekybai

Remiantis preliminariais International Wine & Spirits Record (IWSR) duomenimis, 2004 m. Indijoje buvo suvartota 87 mln. 9 litrų talpos dėžių firminiu ženklu pažymėtų vakarietišku spiritinių gėrimų ir dėl to ši šalis yra viena didžiausių spiritinių gėrimų rinkų pasaulyje. Į šiuos duomenis įtraukta apie 550 000 importuojamų spiritinių gėrimų dėžių, o kita dalis (99,4 %) susideda iš šalies viduje pagaminto „Indian Made Foreign Liquor“ (IMFL — Indijoje pagamintas užsienietiškas likeris). 2004 m. ES spiritinių gėrimų eksporto į Indiją vertė siekė apie 23 211 000 EUR.

Per pastarąjį dešimtmetį Indijos vyno rinka nors ir lėtai, bet nuolat auga. Remiantis preliminariais duomenimis, 2004 m. ši rinka buvo įvertinta 667 000 devynių litrų talpos dėžėmis, iš kurių 96 000 arba 14 % buvo importuotos. 2004 m. ES vynu eksporto į Indiją vertė siekė apie 4 167 000 EUR.

Skundo pateikėjai teigia, kad skunde išdėstyti veiksmai trukdo pateikti į Indijos rinką, importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams sukuria nepalankias konkurencijos sąlygas palyginti su vietos produkcija ir užkirta kelią natūraliam importuojamų vynų ir spiritinių gėrimų vartojimo Indijoje augimui.

Dėl to skundo pateikėjai nurodo, kad 2001 m. panaikinus federalinius kiekybinius importo apribojimus ir juos pakeitus šiame skunde išdėstytais veiksmais, spiritinių gėrimų importo kiekis per 2001 m. balandžio — rugpjūčio mėn. palyginti su tuo pačiu laikotarpiu ankstesniais metais sumažėjo maždaug 60–70 %, kadangi turistams skirtoms prekėms buvo nustatyta finansinė prievolė, kuri dėl kainos padidėjimo šias prekes išstūmė iš rinkos. Skundo pateikėjai taip pat nurodo, kad prekėms, parduodamoms tam tikrų klasių viešbučiuose ir restoranuose, suteikus lengvatas importuojamų vynų ir spiritinių gėrimų kiekis smarkiai padidėjo. Tai rodo, kad šiame skunde išdėstytos mokesčių priemonės trukdo ES vynams ir spiritiniams gėrimams labiau įsiskverbti į Indijos vidaus rinką.

Be to, skundo pateikėjai nurodo duomenis apie importuojamų spiritinių gėrimų tipinį įsiskverbimą į kitų besivystančių, į Indiją daugiaž panašių šalių rinką ir tai parodo, kad Indijoje ES spiritinių gėrimų pramonei sudarytos kliūtys yra itin problematiškos.

Komisija mano, kad skunde yra pateikta pakankamai *prima facie* įrodymų dėl neigiamo poveikio prekybai, kaip apibrėžta Reglamento 2 straipsnio 4 dalyje.

6. Bendrijos interesai

Kaip nurodo CEPS, ES spiritinių gėrimų pramonė kasmet į daugiau nei 150 šalių prekių eksportuoja už maždaug 5 mlrd. EUR. Spiritinių gėrimų sektoriuje tiesiogiai dirba apie 50 000 darbuotojų, o netiesiogiai — apie 250 000. ES vyno eksporto į trečiąsias šalis vertė siekia 4,5 mlrd. EUR., t.y. 12, 5 mlrd. hektolitru (hl).

Komisijos nuomone, mūsų eksporto pramonės šakoms itin svarbu užtikrinti vienodas veiklos sąlygas trečiųjų šalių rinkose, ypač vidaus mokesčių atžvilgiu. Tarifinės apsaugos neturėtų

pakeisti kitos protekcionistinės kliūtys, pažeidžiančios tarptautinius išipareigojimus. Tai yra ypač svarbu alkoholinių gėrimų atveju, nes jiems paprastai taikoma didelė mokesčių našta, susidedanti iš akcizų ir pridėtinės vertės mokesčių.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, manoma, kad dėl Bendrijos interesų reikia pradėti tyrimo procedūrą.

7. Procedūra

Po reikiamų konsultacijų su Reglamentu įsteigtu patariamoju komitetu nusprendus, kad yra pakankamai įrodymų, pateisinančių tyrimo procedūros, kuria siekiama išsiaiškinti susijusių teisinius ir faktinius klausimus, inicijavimą ir patvirtinančių, kad tokiu būdu būtų ginami Bendrijos interesai, Komisija inicijavo tyrimą pagal Reglamento 8 straipsnio nuostatas.

Suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save ir raštu išsakyti savo nuomonę į konkrečius skunde pateiktus klausimus bei pateikti įrodymus.

Be to, Komisija išklausys pranešime apie save raštu tokį pageidavimą išreiškusias šalis, jeigu jos yra tiesiogiai susijusios su tyrimo rezultatu.

Šis pranešimas yra skelbiamas pagal Reglamento 8 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas.

8. Terminas

Visa su šiuo klausimu susijusi informacija ir visi prašymai išklausti turi Komisiją pasiekti ne vėliau, kaip per 30 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo dienos ir turi būti siunčiami raštu šiuo adresu:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Faksas (32 2) 299 32 64